

af Privilegiets Forbrydelse, efter Omstændighederne kan paalægges anden Straf for den Apoteker, som for at blive ansat til en mindre Afgift, end han i Virkeligheden bør udrede, opgør en urigtig Nettoindtægt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Takst der med Nettoindtægten som Grundlag maatte kunne fastsættes for Afgiften af de her omhandlede Apotekerprivilegier, skal Kommissionen anføre følgende:

Kommissionens Medlemmer ere enige i, at Afgiftspligten først bør indtræde, naar vedkommende Apoteker har naaet en Nettoindtægt, som overstrider et vist Mindstemaal, idet vi i saa Henseende gaae ud fra, at der vel skal paalægges Apotekerne en Afgift af, hvad de indvinde ved den dem tilstaaede Eneret, men at et vist Maal af Indtægt paa den anden Side maa betragtes som Løn for Apotekerens personlige Virksomhed, saaledes at der først, naar han er naaet ud over en saadan Indtægt, bliver Anledning til at paalægge ham en Afgift. Herved maa det ogsaa fremhæves, at det af nærliggende Grunde maa anses for helbdt, at Apotekerne befinde sig i en forholdsvis god økonomisk Stilling og ere nogetledes vel situerede i social Henseende, en Betragtning, som formentlig er vel stemmende med hele Tanken i Privilegieordningen. Kommissionen formener, at Grænsen passende kan sættes ved en aarlig Nettoindtægt af 3,000 Kr., saaledes at alle Indtægter, som ikke overstrider denne Grænse, skulle være afgiftsfri.

Kommissionen er herefter bleven enig om at foreslaa, at Afgiftens Størrelse fastsættes som følger:

De første 3,000 Kr. ere afgiftsfri, dog saaledes, at denne Sum nedsættes med 20 Kr. for hver 100 Kroner, som den paagældendes Indtægt overstiger 3,000 Kr.; herefter vil der for Indtægter af 18,000 Kr. eller derover ikke være nogen afgiftsfri Sum.

Af de første afgiftspligtige 1,000 Kr. (3,100—4,000 inkl.) haves $\frac{1}{8}$ af den afgiftspligtige Sum, af de næste 1,000 (4,100—5,000 inkl.) $\frac{1}{7}$, og saaledes fremdeles af hvert stigende 1,000 Kr. henholdsvis $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$, hvilket sidste Tillæg falder ved over 9,000 Kr.s Indtægt og udredes af enhver yderligere Merindtægt. Afgiften beregnes kun af fulde Hundrede Kroners Indtægt og afrundes til en Sum, delelig med 10 Kr., idet 5 Kr., og hvad der er derover, afrundes opefter, og hvad der er derunder, nedefter.

Paa Grund af den ovenomtalte Afstagen af den afgiftsfri Sum, vil den Sum, hvoraf Afgiften virkelig beregnes, altsaa stige med 1,200 Kr. for hver 1,000 Kr. Merindtægt, hvilket fremgaar af nedenstaaende Stala:

Indtægt.	Afgiftspligtig Sum.	Dele.	Afgift.
Kr.	Kr.		Kr.
3,000	0	0	0
3,100	120	$\frac{1}{8}$	20
3,200	240	-	30
3,300	360	-	50
3,400	480	-	60
3,500	600	-	80
o. s. v.			